

Народъ тъ. Слава и честь на дѣвицата, на избавителка та ! (тромпета).

Краль тъ. (на Ивана). Ако си и ти родена отъ човѣкъ, както и ние, то кажи, какво щастие може да тя зарадва ? Но ако твоето отечество е горѣ, ако ти криешъ въ това изнѣжено моминско тѣло лъчи тѣ на небесна та природа ; то открий ся поне, скъсай тѣмна та завѣса прѣдъ наши тѣ мисли, дай ся, да тя видимъ въ свѣтлина, както тя види Небето, за да тя почитами ние долу въ прахъ тъ.

Ивана. (като ел извиква отъ веднѫжъ). Боже, баща ми !

ЯВЛЕНИЕ ЕДИНАЙСЕТО.

Тибо влиза и ся застоява сръщо нея.

Нѣколко гласове. Баща ѝ !

Тибо. Да, нейний наскърбенъ баща, що е родилъ тъзи нещастница, що клевети днесъ собствената си дъщеря !

Бургундъ. Ха, що е то !

Дюшатель. На лошо ще излѣзе туй !

Тибо. (на краля). Мислишъ ся за избавенъ чрѣзъ Божията сила ? Лъжешъ ся княже ! Заслѣпиль си ся и ти народе ! Не чрѣзъ Божия сила си избавенъ, а чрѣзъ дяволско то искуство.

(Всички ся повръщатъ съ отвръщане назадъ).

Дюноа. Лудѣе ли този човѣкъ ?

Тибо. Не азъ, а ти лудѣешъ, и тѣзи тука, и този мѣдрѣ владика, гдѣто мислятъ, че Богъ изявява защита та си чрѣзъ една скверна слугиня. Нека да видимъ да ли може да постоиствува на мръсни тѣ си лъжи и прѣдъ бащино то си лице. Отговори въ името на три тѣ лица : принадлежишъ ли въ святы тѣ и чисти тѣ ?

(Обично мълчание ; всички поглъди са насочени къмъ нея ; тя стои неподвижна).